



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Centvriæ Selectorvm Casvvm Conscientiæ. I. II. III.tia

Burghaber, Adam

Fribvrgi Brisgoiæ, 1665

29. Domitivs pluribus Missis, quas pluribus personis primisit, satisfacere non potest vnicam Missam dicendo; vtvv aliàs valor sacrificij sit ex se infinitus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40942

requiritur ad fructum huius Sacramenti percipiendum, quàm ad valorem solùm eiusdem ponendum, vt concedunt Lugo D. 14. de pœnit. n. 88. Dicast. D. 6. n. 84. & alij plures asserentes, Confessionem posse esse validam & informem defectu attritionis extensiuo inuincibili. Cùm ergo ad fructum Confessionis requiratur diligentia, quâ inculpabiliter nullū omittatur peccatū mortale, sufficiet ad valorem eiusdem diligentia, quâ creditur nullū culpabiliter omitti, etiamsi reuera non ita se habeat. Ad 2. Negamus committi sacrilegium in susceptione huius Sacramenti cū prædicta obliuione vel ignorantia mortaliter culpabili; siquidem ista ignorantia non intenditur, sicuti crassa & supina, quæ idcirco scientiæ comparatur. Urgent. Obliuio ista vel manet in actu confessionis, vel non? si illud, confessio erit sacrilega: si hoc, erit fructuosa. Dicimus, manere quidem illam, attamen præter opinionem: non verò intendi; vnde integritati formali non officit, quia à scientia lethalis culpæ deficit, quæ sola valorem confessionis destruit. Ad 3. Conceditur sequela, in qua nihil tam durum apparet, quàm sibi imaginatur Facundez loc. cit. n. 10.

XXIX. *Domitius Presbyter valde liberalis est in promittendis Missis, vt numerus harum facile numerum dierum saperet, quibus celebrare possit; quod aduertentes alij mirantur, si verbis suis stare possit,*

possit, quibus ille ait, pluribus se promissionibus vno sacro satisfacere propter præstantiam Sacrificij. *Queritur, Rectène id faciat Domitius?*

Videtur malè id facere. Ita D. Bonavent. Richard. Durand. Palud. Couarr. Suarez, Lay. & alij, quos refert & sequitur Diana P. 5. Tr. 14. Resol. 81. Item Dicast. Tom. 1. de Sacram. Tr. 5. D. 3. n. 113. Tum quia in Constantiensi Concil. damnatur hæc propositio Wiclephi: *speciales orationes applicatas vni per Prelatos non plus prodesse eidem, quàm generales orationes.* Ergo hoc ipsum asserti nequit in Sacrificio. Tum quia Sacrificium est finiti valoris & effectus, vt post plures docent Card. de Lugo de Euch. D. 19. n. 246. & Cardin. Sfortia Pallanicinus l. 6. Thes. Theolog. 173. & 174. Et sit etiam infinitus, tamen effectus semper est finitus. Ergo inter plures diuisus minor semper est in singulis. Tum quia sic frustraneum erit, pro vno vel pluribus defunctis multa offerre sacrificia. Tum denique quia hæc ratione Sacerdos vnicâ Missâ pluribus satisfacere posset, etiam si ab illis stipendiū acceperit, quod est absurdum, & prohibitum à Sac. Congreg. & decreto Urbani VIII. Papæ.

Resp. 1. Virtutem & valorem sacrificij esse ex se infinitum tam quoad intensionem, quàm quoad extensionem. Ita Vasq. Suarez, Coninck, Palao Tr. 22. D. vnic. pun. 6. num. II. Dicast. D. 3. cit. dubit. 4. n. 77. & communiter

alij. Ratio est. Tum quia res oblata & principalis offerens, ex quibus vnicè vis omnis desumenda, sunt infiniti valoris. Tum quia non est inconueniens dicere, hanc virtutem Sacrificio coniunctam esse à Deo; si enim secundum maiorem dispositionem suscipientis maior datur gratia, multò magis concedi id debet Sacrificio, cùm crescere possit tam quoad intensiorem, quàm quoad extensionem, siue ad plures personas in infinitum syncategorematicè,

Resp. 2. Si Sacerdos confusà tantùm seu generali intentione applicet Sacrificium pluribus, v. g. omnibus huius ciuitatis, probabiliter tunc minùs prodesse singulis, quàm si vni tantùm specialiter fuisset applicatum. Ita Scotus, Sotus, & Syluest. apud Dicast. *loc. cit. n. 107.* Item Palao *pun. 6. cit. n. 16.* citans pro se Vasquetium. Ratio est, quod Sacrificij effectus pendeat ex applicatione Sacerdotis, vt post Suarez, Vasq. & alios communiter docet Laym. *l. 5. Tr. 5. c. 2. assert. 4.* Ergo conueniens est, vt applicationi perfectiori perfectior, & abundantior respondeat effectus.

Resp. 3. Si Sacerdos speciali intentione applicet Sacrificium pluribus, probabilius esse, perinde illud prodesse singulis illorum, ac si vni tantùm fuisset applicatum. Ita Caietanus *in 3. part. q. 79. art. 5.* Vasq. *in 3. part. Tom. 3. D. 231. c. 3.* Pet. Nauarra *de Restit. l. 2. c. 2.*

n. 268.

n. 268. Gaspar Hurt. *de Sacramentis D. 3. de Sa-*
crif. Missæ diffic. 8. Palao *pun. 6. cit n. 13.* & alij
ab his relati. Prob. Tum autoritate S. Hie-
ronymi adducti *in C. non mediocriter. de Con-*
secr. dist. 1. vbi ait: *dum pro cunctis animabus*
psallimus, vel Missa dicitur, nihil minùs, quàm si
pro vnoquoque diceretur, accipitur. Tum quia
potuit Christus ita instituisse hoc Sacrificium,
vt ex opere operato iuxta intentionem Sacer-
dotis conferretur æqualis fructus pluribus
non aliter, ac si ille hunc ipsum fructum vni
tantùm intendisset, vt concedit Dicast. n. 115.
Ergo cùm hoc dignitatem Sacrificij vehemè-
ter efferat, nec minùs liberalitatem Dei com-
mendet, atque insuper salutem nostram ma-
ximè promoueat, credendum est, ipsum sic
de facto instituisse. Tum quia Sacrificium
hoc (cæteris paribus) quoad impetrationem
non minùs prodest singulis, ac si vni tantùm
applicaretur, vt concedunt Suarez *D. 79. sect.*
2. Dicast. n. 131. & alij. Cur ergo non etiam
quoad satisfactionem? cùm non minùs ad
satisfaciendum, quàm impetrandum habeat
valorem infinitum. Tum quia ignis applica-
tus pluribus passis causat eundem in singulis
effectum, quem in vno habiturus fuisset huic
soli applicatus, vt docent communiter Phi-
losophi. Ergo etiam Sacrificium Missæ pluri-
bus hominibus applicatum sortitur eundem
in singulis effectum, quem habiturus fuisset

set in vno huic soli applicatum. Aut cur istud minoris efficaciam dicamus, quam illud?

Resp. 4. Etiam si Sacrificium infiniti sit valoris, & pluribus applicatum non minus singulis profit, quam si pro vno tantum fuisset oblatum, nihilominus nullus Sacerdos duo aut plura iusta stipendia pro vno sacro accipere potest. Ita hodie omnes post decretum Urbani VIII. imò Suarez *D. 86. sect. 2. concl. 4.* testatur, etiam suo tempore nullum fuisse aliud ausum asserere. Ratio est. Tum quia est contra communem sensum & usum totius Ecclesie; nam si in aliquo Anniversario aut Capella maior est Missarum numerus, recurritur ad Papam, vel Episcopum, ut cum consensu Synodi dispenset iuxta Trid. *sess. 25. c. 4.* quod minimè necesse foret, si vnum Sacrum pro pluribus stipendijs legi posset. Tum quia stipendium non confertur pro sacro, sed pro sustentatione Sacerdotis sub obligatione Sacrum faciendi. At iniustum est, & contra voluntatem conductorum, velle pluribus stipendijs integris acceptis uno Sacrificio satisfacere. Ergo &c. Tum quia res adhuc dubia est inter Authores, vtrum Sacrificium pro pluribus oblatum ita profit singulis, ac si tantum pro vno fuisset oblatum. Ergo iniuste & contra rationabilem fidelium voluntatem accipiuntur pro vno sacro plura certa stipendia.

Resp. 5. Domitium nullo etiam stipendio
 accepto

accepto pluribus Missis, quas pluribus personis absolutè & singillatim promisit, satisfacere non posse vno sacrificio. Sequitur ex dictis, & probatur. Tum quia talis promissio Sacri v. g. Annæ facta ex communi hominū sensu significat Missam vnam vni vnicè legendam, aut eius intentioni applicandam. Tum quia certa & determinata promissio certum ac determinatum effectum postulat, qualem in proposito non habet Sacrum nisi vni promissario applicatum. Tum quia non minus is, qui Sacrum gratis oblatum accipit legendum, quàm qui id conducit mercede, intendit obligare Sacerdotem ad id, quod est vtilius, & quantum licitè potest, atque omni meliori modo, vt rectè Graff de celebrat. Missar. Tom. 2. conf. 3. Etiam si igitur Sacerdos iuxta tertiam responsionem speciali intentione applicare possit Sacrificium pluribus, ita vt probabiliter singulis horum æquè proffit, ac si vni tantum fuisset applicatum, si tamen pluribus absolutè & singillatim Missam promisit, nõ satisfacit omnibus illis vno vnico Sacrificio propter promissionem, quæ amplitudinem libertatis suæ ad certum & limitatum modum restrinxit, consuetum scilicet sensum & usum Ecclesiæ.

Ad I, in contrarium negamus consequentiam, quia in Sacrificio, quando offertur pro pluribus, ita vt singulis æquè proffit, ac si pro
vno

vno fuisset oblatum, exprimi oportet singulorum nomina, vt patet ex Resp. II. id quod nō fit in oratione generali; vnde inter damnatam propositionem Wiclephi & Resp. nostram III. grandis est disparitas, vt optimè notat Dicast. n. 113.

Ad 2. Eiusque priorem partem patet ex Resp. I. Ad alteram partem distinguimus: effectus Sacrificij est finitus quoad æqualitatem, ita vt eiusdem magnitudinis reperiat in singulis, concedimus: est finitus quoad diuisionem ita vt minor in singulis existat, quàm extititurus fuisset, si idem Sacrificium pro vno solo fuisset oblatum, negamus. *Ad 3.* negamus frustraneum fore; nam esto in quolibet Sacro eadem virtus impetrandi contineatur, ac continetur in omnibus; ac applicatio illius virtutis efficacior est pluribus Sacris factis, quàm vno tantum, cæteris paribus. Urgent rati, posse saltem vno Sacro sic liberari omnes animas è purgatorio. Negamus istam quoque sequelam, quia Sacrificium, inquit Palao *loc. cit. n. 14.* prodest animabus purgatorij secundum mensuram gratiæ, quam habent, & deuotionem, quâ existentes in hac vitâ procurant sacrificium, ac intentionem Sacerdotis; cùm autem hæc æqualia esse nō possint in omnibus animabus purgatorij, efficitur, nō æquè omnibus Sacrificium prodesse. *Ad 4.* patet ex responsione quarta.